

Hardcover, volledig
in kleur, €20,-

Auteursinformatie

De auteur van dit boek, Anne-Marie Wegh, woont en werkt in de veertiende-eeuwse Sint Bonifatiuskerk in Horsens. Hier begeleidt zij onder andere retraites.

In dit boek combineert zij haar kennis van beeldtaal in het algemeen en haar eigen spirituele ervaringen met de beeldtaal van de bijbel en die van andere wereldreligies.

www.stbonifatiuskerk.nl

Boekbespreking: 'Ecce Homo' de beeldtaal van de bijbel

De bijbel is een heilig boek

Dat betekent dat elke tekst, ja zelfs elk woord zeker in de oorspronkelijke taal een symbool is. De oorspronkelijke taal van de bijbel is niet zomaar eenduidig aan te geven. Ons Oude Testament is afgeleid van de Joodse bijbel, de Tenach, met de 38 boeken, die in hun oorspronkelijke vorm in het Hebreeuws zijn opgeschreven op enkele uitzonderingen na, die in het Aramees zijn weergegeven. Het Nieuwe Testament is in alledaags Grieks geschreven, hoewel veel van wat Christus uitgesproken heeft in het Aramees gebeurde.

De teksten in de boeken die terug te vinden zijn in onze bijbel zijn het resultaat van veel vertaalomzettingen: Aramees, Grieks, Latijn en z.g Statenbijbel uit 1637, die rechtstreeks uit het Hebreeuws en het Grieks is vertaald. Daarna zijn er, vanaf 1939, verschillende vertalingen ontstaan, waarvan de teneur is dat ze meer naar de algemene gebruikerstaal ombuigen en wegbuigen van de oorspronkelijke betekenis.

Dit alles betekent dat het zeker voor de moderne mens moeilijk is om nog iets te begrijpen van de oorspronkelijke betekenis van teksten. Maar dat is niet alleen veroorzaakt door de vertalingen; veel is er verloren gegaan doordat steeds minder mensen weten van het onderscheid tussen een innerlijke en een uiterlijke betekenis van een tekst. De uiterlijke tekst is het verhaal dat verteld wordt door de kerken en hun exegeten en theologen. Door de eeuwen heen zijn er steeds mensen geweest die zich bekommerden om de innerlijke betekenis van de teksten, Hermetici, Gnosisten, esoterische Christenen. Zij stellen dat elke tekst een innerlijke betekenis heeft die de mens zelf raakt, waarmee die mens een richting aangeboden wordt om de weg van bekering (metanoia), zuivering, verlossing en vereniging te gaan.

Ecce Homo (..zie de mens... Jezus staat tegenover het volk met zijn doornenkroon en wordt bespot, Johannes 19:5-6). Met deze titel wil Anne-Marie Wegh aangeven dat de mensen niet weten wie Jezus echt is, wat hij in werkelijkheid te vertellen heeft, zijn echte verhaal over de Zoon en de Mens, het Koninkrijk der Hemelen en het Aardse koninkrijk.

In hoofdstuk 9 vind je de diepe essentie van het boek: het ego, ons ego, voorgesteld door de uiterlijke Jezus, moet lijden, moet sterven om uiteindelijk getransformeerd te worden als de Zoon van God, de Nieuwe Mens. De randfiguren zoals Pilatus, de priesters en het volk spelen allemaal een rol in ons lijden, zij zijn in feite de grote aanstichters van ons lijden, de interne aanklagers, die ons schuldgevoel opwekken, versterken en handhaven. Door mijn schuld, mea culpa... de schuldbelijdenis van de kerk... De misdadiger Barabas die gespaard moet blijven, waardoor hij past in het beeld van de Ziel, het Goddelijke in ons. Daarmee worden de rollen helemaal omgedraaid, zoals dat zo gebruikelijk is in mystieke teksten.

De beeldtaal van de bijbel is de werkelijke taal, de taal waarmee de essentie wordt weergegeven. Niet langer in begrippen, maar in beelden, zoals kinderen dat nog doen en verstaan kunnen.

Wanneer jij niet als kinderen wordt zult jij voorzeker niet het Koninkrijk der Hemelen binnengaan (Mattheus 18: 1-4)

In heldere taal geeft Anne-Marie Wegh haar beeld weer van de innerlijke betekenis van een aantal bijbelteksten. Het boek leest goed en stelt een ieder, die meer met de bijbel wil dan alleen er naar kijken in de boekenkast, instaat dat op de juiste wijze te doen en daarmee inzichten te verkrijgen die naar meer doen verlangen.

Evert Wagenaar
Centrum De Levensboom
www.levensboom.info